

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

F Ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

A cuius similitudine instrumentū musticū quo flatu canitur. *Lut.* pan dicitur inuentor fuisse. *Virg.* *Sepe* cōpacta cicutis fistula: et vlcus alitū angustum et callosum in corpore fistule nomē sortitur siue ex vulnere sit: siue ex vitio ortum quoad suppurationem venerit. Et fistula in boie quā pirat: seu cib^o deicitur. Nam duas esse fistulas scribit *Lact.* lib. de opt. hōis spiritalē. s. et abalē illa spiritalē meare: hac cibā potumq; descendere. Et hē a faucib^{us} incipit. Spiritalem *Lo.* asperam arteriam noiat. Sed alia aliū ē superposita. Nā interior gula vocat: que a celso stomachus nūcupat: q; stomacho cōnectitur: et per quā cibus demittit. Exterior vero *Epiglossis* dicit. Que operculū habet cartilaginofum: quod claudit foramen cū cib^o vocat: hoc sublinguū: siue lingua minor appellatur. *Rufus* fistula arbor aromatica: sed parua que et casta dicitur: que pro suis breuitate a quibusdam inter herbas odoriferas numeratur: et ad curā das viscerū molestias valet.

Fistulatoz accipit pro tibiene: vt est apud *Hellii*.
Fistulo ac. fistulā ago: et in modū spongie quicq; facio.
Pl. Et punicis fistulās vice.
Fistulosus a. um. quod est spongie modo factum: hoc est foraminibus plenus. *Col.* lib. viij. de *Laseo*. Deinde quo tenerior permaneat: claudo neq; vlcis obno: pte loco stipat per cōplura tabulara: Sic neq; fistulosus: neq; saluus: neq; aridus puenit. Quoz vitioz primū solet accidere si parū pressus. Scdm si nimio sale inburus: tertū si sole exstus est.

F Ante L

Flabrum quasi flatio a flo as. *Prop.* Nec hic bozez flabra: neq; arma timent: id est flantes ventos. *Virg.* Nec flabra nec imbres. *Ter.* *Ser.* Putat tñ flabra numero plurali dici.
Flabellum diminutiū a flabro: et accipitur p instrumētū: quo fit ventilatio per flate ad refrigerandū corpus. *Ter.* *Huius* tu voce cape hoc flabellū et vltū hūc ita facto dū lauamur. *Qui.* de arte. *Pro.* fuit et tenui ventos mouisse flabellō.
Flaces oliuariū purgamenta. *Plin.* In amurca et flacibus hē sunt carnes et ille feces.
Flaccum dicit tritū. Et flacco habere: quasi ad teredū habere. *Plau.* Perij flacco habebit iam illic homo lumbos meos. *Hinc* fit de flacco as.
Flaccidus a. um. a flaccis dicit qd est languidū. Unde flaccidi siue flacci dicunt quoz aures pendule et non arrecte sunt. *Col.* lib. viij. *Laper* flaccidis et pgrauatibus aurib^{us} eriguo capite habet optim^o. *Hinc* cognomē familie romanz ductū est: vt flacci appellat: qui aures deoz iam pendentes habent.
Flaccosus. cui. languet. *Hiero.* in *Esai.* Et erūt irri: gua eius flaccetia: a quo flaccesco languid^o fio. *Col.* lib. iij. *Pauis* deinde bozis dū flaccet in sole habeto. Deinde in vmbra afficcato et ita dūto. *Lōpo* sitū est *Conflaccos* quo vltus est. *Bel.* lib. j. pro deu mescō. Nā fluctus inquit qui flate aquilone maximi et creberrimi excitant sit ac ventus posuit sternū et flaccet: tū: mo fluctus esse desinit.
Flagella diminutiū a flagris summe arborum partes et virge siue capita minorum sarmentozum vbi nascitur vna: q; caro his pcutis flagret: huius aliqui a flando potius dici velint: q; ventozum crebros sustineant flatus. *Colu.* lib. v. Et certe in ordinatis vitibus vtiq; obtinendum est: ne pluribus flagellis emucientur nisi si propaginibus futuris prospiciemus. *Tar.* libro. j. de re rust. Emucidū sarmentū propter infirmitatem sterile neq; ex se potest eicere vitem quā vocant minorē flagellum: maiorē etiā vnde vte nascuntur palmā priore littera mutata in d. dal.

ma a venti flatu dicta.
Flagello as. quasi flagello cedo. Sicut verbero a verbero et fustigo a fuste. Et flagellare increpare ē atq; perfonare.

Flagro as. ardeo a flamma vel a flatu quo alitur incēdium quādo flatu excitatur ignis. *Virg.* *Flagrantisq;* dei vultum. *Transfertur* qñq; ad desiderū amoris odij/irē virtutis/aur vitij: *Lact.* lib. j. *Quid* *Apollo* pater eius nonne ob amorem quo flagrabat turpissimē gregē pauit alienū. Et lib. viij. *Qui* auaricia inopum inexplacabili quādā siti flagrāt. *Lui.* li. ij. *Cui* tas secū ipa discors incertino inter patres plebemq; flagrabat odio. *Huius* cōposita sunt *Conflagro*: qd est totū simul flagro. *Lact.* li. iij. *Capitoliū* nō semel sed sept^{ies} fulmine ictū cōflagrauit. *De* *flagro* de q; sup.

Flagratores dicebantur illi: qui mercede flagri cedi se pertimebant.

Flagrōes: dicitur sunt serui q; flagris subiecti sint vt verberones a verbere.
Flagitium est vitium flagitatione. i. reprehensio dignū. Nā flagitatio ad strepitū dī. flāma em flaggella et flagitare. i. perfonare dicitur intelligim^o qñ sine sonitu nō sunt. Est et flagitium generale ad omnia mala. *Cic.* in *Laro*. *Stupra* dō et adulteria et omne tale flagitium nullis alijs illecebis excitari nisi voluptatibus. *Ali* quando significat errorem: vtpute rem vel flagitij vt increpatione dignā. *Cic.* *Tanta* ne obliuione inquit in scripto hserim vt ne legens quidē senserit quantum flagitij admisisset.

Flagitiosus sceleratus. *Salust.* In tanta tamq; corrupta ciuitate id quod factu facillimum erat omnū flagitiosorum atq; facinosozoz circum se tanq; stipatorum cateruas habebat.

Flagito as. a flamma deductum videtur: vt sit quasi flamas agito. Flagitare em proprie est vehementer cum instantia clamore ac strepitu potere cum flagella flāma et sine sonitu crepituz nō sunt vt docet *Do.* natus in eu. *Ter.* *Lact.* lib. iij. *Suclamare* ceperunt et crucem eius violētis vocibus flagitare. *Hier.* ro. in prolo. paral. *Deniq;* cum a me nuper flagitaretis vt vobis paralipomenon latino sermōe transferrem. *Habet* hoc verbum in se maiore vim q; postulo. Et qñq; actō tñ iungitur: vt *Cice.* pro *Quintio*. *Qñ* hoc causa postulat: et si postulat nō tñ flagitate. *Qñq;* habet actū cum ablatiuo mediāte ppositiōe *Cesar* com. i. *Interim* qñdie *Cesar* ab heduis frumētum qd essent polliciti flagitat. *Qñq;* conlruit cum duob^{us} accusatiuis: vt apud *Suc.* in *Titel.* *Tū* fenorator et stipulatoz publicanoz q; vñq; se aut romę debitum: aut in via portozū flagitassent vir vlli perierit. *Huius* cōposita sunt. *Conflagito*. *Pl.* libro. xxx. *Tanta* populi romani pumatia fuit: vt magnis theatri clamozib^{us} reponi apotimonon cōflagitaue rit. *Et* *flagito*: de quo supra.

Flamma a greco φλεγω φλεγω ardeo. *Inde* *Flammifer*. *Donitur* interdū metaphozice flamma pro periculo. *Ci.* li. ij. *rus.* *Quid* de cupiditate bonozum loquar: *Que* flāma est q; quā nō cucurrerint hi q; hēc olim punctis singulis colligebant. *Idem* in *Buro* dicit. *Balbam* eripuisse se de flamma iudicij: cum significare vellet eum liberatum esse a periculo iudicialis damnationis. *Ter.* in eu. *Et* flamma te petere cibū posse arbitro. *De* fumo tendere ad flāmam significat ire in periculum.

Flammeus a. um. *Colu.* lib. vi. *Quedam* partes eius regidīs sic infestant euro que nicole vulturū appellant: et nisi vites tegminibus opacens velut hālitus flammee fructus vrtur.

Flammiomus a. um. *pe.* cor. qd flammis vomit.
Flammeum genus veli rubi seu croci qd gestabatur.

a mulieribus nuper nuptis: sic dictum qd eo assidue
vrebatur flaminica. i. flaminis vxor: cui non licebat face
re diuortiu. Et eodem modo tegebat nupta flameo:
vt perpetuo cu viro maneret. Luc. de Martia iteru
nubente caroni: Lutea demissos velarat flamea vul
tus. Luteus diminutiue est flameolus. Juue. Sedet
illa parato flameolo.

Flaminia tegumen quo matrone capita tegebant.

Flaminica sacerdotula: siue flaminis dialis vxor.

Flaminia flaminis domus. Et flaminia via romę a fla
minio dicta.

Flamearius infector: flamei coloris violę luteę que fla
mea appellatur: que et luteola a nostris dicitur: sicut
violarius qui violacea tingit. Hinc flamea appel
labatur vestimenta lutei coloris: quibz flaminica, vrebatur
a quo et vestes quibz amiciebantur nouę nuptę si
militer vocabant flaminice.

Flaminus sacrorum minister. Est etia proprium no
men cuius romani: quo via flaminia: arc flaminius
et forum flaminium.

Flamatica arbor fulmine icta.

Flamen neu. gen. flatus dicit: siue voci ducta forami
na multico instrumentoz. Hora. Cur berecynthę
cessant flamina tibię. Vasculino aures sacerdotem
significat. Et flamines cognome accipiunt ab eo deo
cui sacra faciunt: vt flamen dialis a dio. i. ioue quasi
Iouialis Martialis a Marte et quirinalis a romulo.
Aug. lib. ii. de ci. dei. scribit romanos tres tantu fla
mines instituisse tribz numinibus dialę ioui. Mar
tialę mari. Quirinalę romulo: dicti flamines sacer
dotes a filo quo cinctum caput habebant: vt docet
Var. Seru. sic habet. Flamines in capite habebat
pileu: qd cu per ęstus ferre non possent: filo tantum
capita religare ceperunt. Nam nudia penitus capi
tibus incidere nefas fuerat. Quia a filo quo vrebatur
flamines dicitur sunt quasi flamines.

Flamo as. flammam produco. Virg. lib. iii. geoz. Exiit
in sicco et flammantia lumina torques. Sicut agris.
Hinc coponit inflammo qd est valde vt intus flam
mo. Ci. Curioni. Non feci inflammandi tui causa: sed
testificandi amoris mei.

Flamescere flammam fieri accedi. An in hymno dicimz
flamescat igne charitas: accendat ardor proximos.

Flandria germanię regio ad litora oceanı septentrio
nalis posita. Varios habet populos qui pulcro no
mine Lymbu dicitur.

Flator: et flatus. Vide in dictione Flo as.

Flauus color ex viridi rufo et albo concretus: hoc est
fuluo clarior: qualis est color auri. Et attribuit qua
dam melli. Var. Flaua mella: quandoqz capillis.
Quidius libro. ii. fasto. Forma placet niueusqz color
flauisqz capilli. Quandoqz bladis maturis. Virg. lib.
j. geoz. Neqz illa flaua ceres alto nequicę speccat
olympo. vbi. Ser. Flaua ceres dicitur. ppter aristaru
maturitate. Sic flauam aquam flauas frondes ole
arum dicimus. Virg. lib. iii. geoz. Turbidus et tor
quens flauentis hister arenas.

Flauo es. flauı fulgeo et auri colorem reddo a flam
mo qd sit color non dissimilis flammę: vel a flando qd
flata metalla eum colorem habent. Col. lib. ii. Sed
equaliter flauentibus iam satis anteqz ex toto grana
indurecant cum rubicundu colore traperit: mellis
facienda est.

Flauescere est flauum fieri. Virg. Dolli paulatim
flauescet campus arista.

Flecto is. ri. rum. inclino/ voluo/duco. Teren. in becę.
Istuc e sapere vbiqz opus sit possis aim flectere.

Virg. li. ii. geo. Et ipsa flectere lucantis inter vine
ta iuuēcos. Ser. Lu quada moderatone ducere ne
tenera ad huc virgulta cocuriant. Huius coposita sunt

Circūflecto: Circūplico: Circuo. Virg. Prefat tri
nacrū metas lustrare pachini. Essantē lōgos et cir
cūflectere curus. Deflecto de q sup. Inflecto. Aug.
li. viii. de ci. dei. Socrates pimus vniuersam pbiant
ad corrigēdos coponēdosqz mores inflexisse memo
rat. Reflecto in idē flecto. Offlecto de quo infra.

Flecto is. ri. rum. eiusdem significationis est cu flecto.

Puisi. A necto cu nexu qd inde etiā necto nexi dice
tes et nexus: vt flexo flexi et flexus.

Flepte penulti. cor. quod flexum est: vt vitis flexilis qd
flexa sit: et lapsu erratico torqueat.

Flegeron. Vide pblegeton qz grecę est.

Flegma. Vide in pblegma. Suidas. φλεγμα οσ
λεγειται προιον απο τροφης πρωτογαρον
απο τροφης το αιμα το και φλεγμα πρω
του τωρ απεπρω εστι δε και αλλα απεπρω
απο γαρ φλεγματος μεταβαλλεται ο ευσ
χομος πρωτον στο μακροσθησθου ουχ
απλωσ πρωτον αλλα τωρ απεπρω.

Flema dicitur cum ex labore vig sanguis defluit circa
talos.

Fleo es. eui. etum. cum lachrymis plango. Ideo tantu
bominu est: sicut rideo. Hinc fletus participiu. Vir.
Ilic multum fletu ad superos belloqz caduca. i. nobi
les et cōspicui quoz morte magna lamentatio sequit.
Fletus substantiuu. Compositu est defleo: quod est
valde fleo. Cic. lib. j. tul. No exercitu amisso nudus
in seruozu ferru et manus incidisset: nō liberi defleci
tū est κλαω μακρευω.

Flebile: quod dignu est vt fletur: a quo flebiliter ad
uerbium cum fletu.

Fligo is. ri. cum. affligo quo vsi sunt antiqui. Unde ex
stictus p afflicto. Sicut. Balea horrida sticta. Ad
uerse ardescit galeę. Li. Ipse se i terra sicut cadene.
Cui coposita sunt affligo: cōstigo: cōstigo: infligo: et pfligo
q habet pe. pro. Est aut affligere. ppic. psterne et
in terram extendere. Pl. Et canis ille borentibz p
torum corpus villis ingenti pumū latratu in tonitru
mor in ceruicē afflitans contragz belluam epurgens
hinc et illuc artifice dimicatione qua maxime opus
esset infestans atqz euitans donec assidua rotarum
vertigine afflicto ad casum eius tellure concussa. Ce
sar. Neqz si quo afflicto casu fuerint erigere sese atqz
eleuare possunt. Per translationē ponitur p pertur
bare verare. Seneca. Et animu variis curis afflictu
oratione lenit. Hinc afflicto as. frequetatiuum: de
quo et alijs copositis locis suis.

Flo as. aui. atum. spiro. Hinc flatus tus. pro spiritu et
flatus ventus qui et ipse spiritus est. Et flatores an
tiquitus tibicines dicebantur: qd flando tibia sona
rent. Et flabellum. Aliquando flare signare est: qd
siue aurum siue argenteum flando: hoc est flatu cale
faciendo signetur. Hinc flatu es et flata pecunia qz.
Eius coposita sunt afflo qd est aliquid spiro. Pl. in
caro. Cum admiraret lysander et proceritates arbo
rum et directos in quincunę ordines et humu suba
ctam atqz puram et suauitatem odorū qui afflarētur
et floribus. Et in hymno. Impleta gaudent viscera
afflata sancto spiritu. Per translationē. Lac. lib. vii.
Non vidisse nec comprehendisse philosophos verita
tem: s; tra leuiter e doratos: vt nō vnde eos odor ille
sapientę tam suauis: tam iucundus afflauerit: nullo
modo deseruit. i. arriterit vt aspererit. Vir. Nam
ipsa decorem cesariem nato genitri lumens iunete
purpureum et leros oculis afflata bonores. i. flando
dederat. Difflo flatu displo. d. d. ibuo. Plau. Cui
tu legiones distillauit spiriti. Luc. lib. tr. vj. Pare
distillat vtero: pare aut obdigescit frigore. De flo deoz
sum vt valde flo. Var. Qas ficile eo qd est leuissimū

ac hummū deflatum vt traiciant in alia vasa. Inflo
Turgescio quales sunt vtres vento distēti. Trans
ferit q̄ ad animū. Lac. li. vi. Si efferat tra: supbia
tūmū? m̄hēf. Tractū a folle q̄ flatu turgescit. Hinc
inflare. p̄ pulsare siue tibia dicere versus. Verso valde
flo: siue multū cōmoueo. Idē. Et terras turbine per
flant. Reflo retro vt terra spiro. Li. i. j. cul. Sin autē
resistantibus ventis reuicimur tū eodē paulo tardius
referamur necesse est. Idem lib. ii. offi. Nam cū pro
spero statu eius vimur ad eptus prouebimur opra
tos. et cum resauerit affligimur. Sufflo subrus spi
ro: siue superflo turgescio. Montus. Sufflatū di
citur tumidum t̄ quasi vento quodam latius factum
Et sufflare statū facere. Aug. lib. vi. de ci. dei. Quid
est aliud sufflare q̄ statum facere. Idem paulo ante
Et cum virum terreno formasset ex puluere eius ani
mam sufflando indidisset: siue potius sufflando fecit
ser. Conflo t̄ efflo alibi. A sufflo etiam sunt duo cō
posita insufflo t̄ exufflo.

Flores vini uuarū purgamenta hoc est vinacee sicut
flores oliuarum: sex a vinctis expressa. Cecil. Vede
pot ego neq̄ floret: neq̄ floces volo mibi: vinū volo.
Bel. Appludā edit: et floces bibi.

Floclanarum particule diuise a velleribus inutiliter
euolātes: t̄ per diminutionē floculi. Car. Diligēti
res tegitulis subiectis oues tondere solent ne qui
floca intereāt. Plī. Mascunt in robore pilule nucib?
nō abimiles intus habentes floculos molles lucer
narū luminib? aptos. Nam t̄ sine oleo flagrant.

Focifacio t̄ flocipendo a floco. p̄ cōterno: et in nulla
estimatione habeo. Plau. in epi. Idā tibi ego placeā
atq̄ obsequar meū tergū focifacio.

Floa dea quedā a romanis in honore habita.

Flozalia eius de ludi seu festa. Flozalia etiā dicuntur
loca in quibus sunt flozores. Car. lib. i. de re. rus. Nec
minus ea discriminūda in p̄serido q̄ sunt fructuosa
p̄ter voluptatē: vt q̄ pomaria ac flozalia appellant.

Flozores dicti sunt qui ex arboribus vel herbis colligun
tur. Cui? diminutiū flozoculi.

Flozorus a. um. quod est totū ex flozibus.

Flozodus a. um. quod flozibus abundat. Tibul. Cum
posti flozida ferta darem.

Flozoes es. rui. Flozere est flozidum esse seu flozores ha
bere. Li. ii. j. tu. Segetes largiri fruges: flozere oia:
fontes scaterere. Per trālationē flozere est splēdere:
aut in aliā p̄spiritate esse: siue excellere. Cic. in Zel.
Bagnāq̄ grēcā que nunc quidē delecta est: tū floze
bat institutis t̄ p̄ceptis. Lact. lib. v. Inuisti ac deū
nescientes t̄ diuitijs t̄ potentia t̄ honozibus flozēt.

Hier. Alium iuuentili etate flozente in amēnissimos
hōzulos p̄cepit adduci. Huius composita deslo
reo: efflozreo: de quibus alibi: et Reflozreo qd̄ est rur
sus flozreo. Est t̄ flozreo as. vnde t̄ p̄flozreo. Bel. Et ex
pectatio te spei suspensum fatigabit t̄ futuri gaudiū
fructum spes tibi iam p̄flozauerit.

Flozescere est flozidū fieri. Col. lib. v. Ventis nebulā
t̄ rozem pestiferū celeriter assicant multūq̄ ad flo
rescēdū t̄ ad bonitatē vini p̄ferē. Car. li. j. de re. ru.

Pratū aq̄ defendi debet anteq̄ flozescere incipiat.

Flozidare idē qd̄ flozere. Tū prata flozidaria dicunt.

Fluo is. ri. cum. proprie decurro. Aug. libro. j. geoz.
Decargenti riuos grīsq̄ metalla. Q̄dēit venis atq̄
auro plurima fluit. Quonia vero ea que fluint
latius diffundi vident: fluere q̄nq̄ capis pro latius
atq̄ vberius exercecere. Idem libro. ii. geoz. Tum
deniq̄ dura exercecere imperia t̄ ramos cōpescē fluen
tes. Rursus quia q̄ decurrūt quodā modo minui vi
dent fluere p̄ deficere lumitur. Idem. Et illo flue
re ac retro sublapia referri spes danauim. Hinc fluxa

dicimus que instabilia ac momentanea sunt et cito
peritura. Et fluere procedere nasci. Lactan. li. ii. Ad
hac gente proximū quiḡ populi multitudine incre
scentē fluxerūt. Item Transire. Hiero. Jam altera
fluxerat dies. Huius composita sunt. Affluo. Con
fluo. Desfluo: de quib? supra. Circūfluo: de quo Cic.
in Zel. per translationē dixit. Et circūfluere omnibus
copijs atq̄ in omni rerum abundantia viuere. Pro
prie: Plī. Ad oppidum circūfluit amnis. Aliquando
significat cōcurrere. Idem. Post q̄ varie vndiq̄ gen
tes circūfluere. Hinc circūflurus pro concursur
et circūfluus qui circumfluit. Diffluo varie fluo. La
ctan. lib. vii. Nam si terrenum t̄ fragile corpus post
secessum anime non statim desluit in terram que ta
bescat ex qua illi origo est. Per translationem luxu
rioz prodigus sum. Itē cōsumoz ac deficio. Teren.
in beau. Trillius animū qui nunc luxuria t̄ lasciuia
diffluit recūdam t̄ redigam. Influo intus fluo. Col.
libro p̄mo. Sed ampla stabula sic ordinent ne quis
humoz influere possit. Cesar. A lacu lemāno iqui in
flumen rhodanū influunt. Cic. in Zel. Per translatio
nem dicit. Quibus blandicis. L. papirius consul
nuper insuebat in aures. i. facile introibat vel perso
nabat. Interfluo: in medio fluo. Desfluo t̄ trāfluo
per medium fluoz: pargo non contineo. Terē. Ple
nus rinarū sum: huc atq̄ illuc perfluo. Profluo de
quo alibi. Desfluo antefluo: vnde p̄refluxus et p̄re
fluuū pro fluore alicuius rei ante factoz. P̄terfluo
vltra vel antefluo. Luit. lib. p̄mo. Infima valle p̄re
terfluit tybus. Quinti. Per translationem libro. xi.
Omnis disciplina memoria constat: frustra q̄ doce
mur si quicquid audimus p̄terfluat. Refluro retro
siue rursus fluo: vnde fluxus t̄ refluxus. Superfluo
superabūdo a quo sugfluus a. um. Col. lib. iiii. Per
medullā transmittit quicquid aquarū celestū super
fluit. Subterfluo inferius fluo.

Fluito as. pe. cor. frequētatiū significat sepe siue con
tinue fluo. Luit. lib. j. Tenet fama cū fluitatē alieū
in quo exposset erāt pueri tenuis in sicco aqua deli
tasset. Et fluitare est supnatare. Plī. Omnes pisces
cū sunt extincti fluitat exceptis anguillis. Aliquādo
fluitare est solui ac relaxari.

Fluus a. um. quasi fluens: sed in cōpōsitione magis in
vsu: vt mellifluus quasi fluens melle.

Fluidus a. um. penulti. correpta: modo fluentē: modo
humectum significat.

Fluo: fluxus: et fluxio idem significant: id est profluū
un. Aug. lib. vii. de ciui. dei. Sed ibi est dea. Vena
que mensurus fluozibus fest.

Fluescere est fluidum fieri: resolui. Aug. li. xj. de ciui.
dei. Agrigentinū Sicilię salem perhibent cū fuerit
admotus igni velur in aqua fluescere.

Fluxus a. um. quod est instabile momentaneū et cito
periturum. vnde fluxe res dicuntur. Poet. Mos
tibi ne fluxas phrygię res vertere fundo Conamur.
Sal. Nam diuitiarū t̄ foroz gloria fluxa t̄ fragilis
habet. Aliquādo capitur pro largo t̄ minime abstrē
cto. Unde parthoz vestimenta fluxa fuisse Lucan?
scribit: Illic t̄ laxas vestes et fluxa virozū velamēta
vides. Et fluxi dicunt libidinosi molles effeminati.
Sue. in Lybe. Dufus animi fluxioris remissioz q̄
vire erat. Lyprianus. Atq̄ ad hoc venim? vt in com
paratione fluxozū de sanctorū virtutib? dispudem?
Idē Fluxuras libidines vocat: scribens castitatē esse
exarmaturā fluxurarum.

Fluuius: a fluo is. q̄ fluat semp. Idem quod flumen.

Fluuiale: quod ex fluuio est: vt aqua fluuiatis.

Fluuiate: penul. cor. qd̄ in fluuio viuūt: vt pisces fluui
atilis. Fluuiatilis auis. Fluuiatilis arena q̄ in fluuio
ē. Plī. Areng tria sūt genera fossilia: cui quarta pars

calcis addi debet. Fluvialium aut marine tertia.
 Fluvio: aris. depo. sumitur pro abido: ut apud Jofephum. lib. xviii. Nihil interest inter eos an dives fluviatur: an paup. defraudatur.
 Flumen similiter a fluo: ppe est aqua fluvij decurrens: et maior est q̄ rivus. Et lumina dicuntur q̄ perennia sunt: et continue fluunt. Torrentes qui estate siccant. Sed q̄ hoc nomen genitivo iungit capitur. p fluxu seu cursu. Pl. Ne flumini eius rui esset impedimēto. Hinc flumēna porta romę quę tyberis vibem intrās in sinistra ripę parte relinquit: dicta q̄ Tyberis quę in eam insuperat.
 Fluentum: paruum flumen: siue decursus aque. Hier. in Jofue. Trans flumēna iordanis. Amb. li. bera. Ita q̄ cū tanta de frīs erāpant maximo p fluenta amniū Nilus effuso egyptū stagnās lumine.
 Flumineus a. um. v. aqua fluminea q̄ ex flumine colli.
 Fluminosus a. um. quod fluminibus abūdet: (gitur. ut regio fluminosa.
 Fluctio: catarrhus dicitur.
 Fluctus a fluo: et est aqua mota in vnum collecta que vnda dici solet.
 Fluctuagus: qui fluctuando vagatur.
 Fluctuosus: vndosus: procellosus: inquietus. Et p trāstationem fluctuans anima dicitur quemadmodum est uas cum ira aut curis aut libidine aliove morbo agitur.
 Fluctuare: iactari: commoueri: in dubio esse: et instar nauis fluctib⁹ agitari. Hier. lib. ii. geor. De late fluctuat ois gre renitenti tellus. vñ Fluctuat⁹ p iactato. Pl. Velos diu fluctuata ut prodiū sola motū terre non sentit. Et li. viii. Fluctuatulq̄ similis exanimi. Pro pte p̄o est fluctus. i. vndas facere. Plau. in ru. Ita fluctuare video vehemēter mare. Itē significat sup vndas esse. Pl. li. xxxvj. Lapidē e scyro insula inter grū fluctuare tradit: eundē cominutū mergi.
 Flustrum: status maris cū fluctibus non agitur.
 Fluctuatum aduerbiū: iactanter solute. Afra. Solo fluctuatum ire ad illum.
 Flute anguille siue murene dicebantur in freto sculo: que grece plore quasi nauigabiles dicunt: q̄ in summa aqua mergi nō possunt. Macro. Accerfebatur murene ad piscinas abulq̄ freto sculo. Illa em op̄time esse cre dunt hserim q̄ grece plore: latine Flute dicuntur: q̄ in summo supernatantes sole torrefactę curuare se posse: et in aquā mergere desinunt.
 Fluonia. Juno quam mulieres colebant: q̄ sanguinis fluore in conceptu retinere putabatur.

F Ante O

Focus a fouendo: vel a flammis dicit id in quo ignis seruatur vel ipsa ignis fomēta. Quod. li. vj. falso. At focus a flāmis et q̄ fouer omnia dicit. Idē. Thure va cēt argstentq̄ sine igne foci. Tibul. Dū me⁹ assiduo luceat igne focus. Lat. de reru. Folia subdito i foco calido: sub testa coquito: leniter. Ponit etiā quę p priuatis domib⁹ us sicut ara. p templo.
 Foculus diminuti uū: qui etiā circūferat a testa testute trualiter nōm adeptus. Hel. Tum illa foculū corā rege cū igni appoluit et tres libros ex nouem deurit. Gal. mar. li. j. Cum carbalum quē optimū habebat foculo impositisset subito ignis emicuit.
 Focula dicuntur nutrimenta. Plau. in persā. Nam iam intus ventris sumant focula.
 Foculo as. pe. co. nutritio seu foueo. Nonius. Focula dicta sunt nutrimenta: vñ et foculare dicitur fouere
 Focillus: diminuti. est a foculus: a quo focillo.
 Focillo as. et focillo: deponēs significat nutritio. Car. li. ii. de vi. pa. Sed suū quicq̄ cōmo dū focillat. Hinc cōponit refocillo qd̄ est recreo.

Focarius a. um. qd̄ ad focū p̄tinet. Hier. li. j. Re. Fili as vras faciet sibi vnguentarias et focarias.
 Focale penul. pro. genus ligaminis ad fauces velut fascia quędā collum ambiens: q̄ fauces perfringere non sineret et proniciationi cōduceret. Seneca. lib. iij. quęstionū naturalū. Videbis quāsdā graciles et palliolo focalis circūdatos pallētes et egros. Quin. ti. li. rj. Pallioli sicut fascias quibus crura vestiuntur: et focalia et ligamina auribus sola excusare potest valitudo. Dicitur focale a faucibus a in o mutata. Quidā etiā accipiūt focale pro ferro q̄ ignito crispatur crines. Et sic habet primā cor. cū a foco descendat. Hor. in ser. Fasciolas cubitale focalia: potus ut ille Dicit a collo furtim carpsisse coronas.
 Focaneus palmes dicit: qui in fauce vitis nascitur ve est apud Columellā. lib. v. Videtur inquit focaneus palmes qui solet in bisurco medius preper. Et idcirco eā predicto vocabulo rustici appellant: q̄ inter duo brachia sua se diuidit vitis enatus velut fauces obfider: at vtriusq̄ duramētes alimēta prepit. Et lib. vj. Focaneus est qui inter duo brachia velut in vena de medio nascitur.
 Fodio is. fodi fossum. cauo aro: ut fodere non valeo: mendicare erubescō. Virg. libro. vj. Seu spumātis equi fodere: calcarib⁹ armos. Hinc fouea. Et fodere fodere. Hiero. ad helio. Cerne manus iudę quas hīeras: cerne latus romę qd̄ foderas. Quis cōposita sunt Confodio: quod est cauo serio: siue in totum foro. Plau. in aul. Itē apud me confodere bozum iussi. Sal. inter confertissimos incurrit ibiq̄ pugnando confoditur. Lucifodio circum cauo. Col. lib. iij. Arboē quam deposueris sepius circūfodio. Defodio vide loco suo. Effodio: extra fodio. Plau. in aul. Oculos ego berce līdos imp̄roba effodiam tibi neme obseruare possis fluidum rebum gerā. In fodio intus fodio aut intus planto: pono seu sepelio. Col. lib. iij. Campestr⁹? locus alre duos pedes infodiendus est. Hiero. in gen. Et ille infodit eas subter terebynthū. Virg. li. ii. ge. Ante supinatās aquiloni ostēdere glebas? lectū infodias vitē genus. i. obruas. Defodio valde cauo: rūpo serio p̄foro. Plau. in asi. Ubi parietes perfoderis. Col. lib. rj. Tu grauib⁹ rāstris cūctantā perfode terga. Luc. li. iij. Et tantūmodo latus eius perfoderunt. Hel. li. ii. Quādringenti omnes tum vna perossi gladiū aut missilibus operi cadunt. Defodio ante fodio. Pl. lib. xvij. Perfodere scrobes ante si fieri possent: tanto do nec pingui cespite obducantur. Refodio rursus fodio. Pl. Dus marin⁹ in terras scrobes effossa parit oua et rursus obruit tra trigesimo die refossa aperit fertiq̄ i aquā ducit. Suffodio subter cauo. Col. li. ii. Necq̄ suē velim⁹ impasit qm̄ rostro suffodiat et cespites excitet. Transfodio trās: siue vltra ab vno latere ad aliud fodio. Qui. Semino trāsfodi vulnere pectus. Et hęc omnia habēt fo. syllabā coreptā.
 Fodico as. penul. cor. idem qd̄ fodio. Luce. lib. iij. tu. Nō est em̄ in potestate fodicitibus eis rebus quas malas opinamur dissimulatio vel oblitio. Horati. Enamur qui fodis latas.
 Fodina pen. pro. locus vbi quid fodit aut aurifodina vbi fodit aurū. Pl. Dodo: ex argenti fodinis inimicus omib⁹ animalibus: sed maxime canibus.
 Fecundus a. um. quod fructum facit a faciendo seu ferendo q̄ ferat sit et sepe fructum faciat. Quod. libro. iij. fal. Fede ferens bos est fecundaq̄ dicta ferendo. Hinc etiam fetus nomen habere putant. Interdum sumitur pro abundanti et pleno. Doia. Fecundi calices quem non fecere diserum. Quis contrariū est infecundus non ferat. Vir. li. ii. ge. org. Sponte sua que se tollunt in luminis aurās Infecunda quidem